

[Kofod-Svendsen]

en spændende udfordring gennem videreuddannelse og efteruddannelse at få ført ledig arbejdskraft derhen, hvor der er behov for den, og i denne sammenhæng er nøgleordet jo uddannelse, uddannelse og atter uddannelse.

En anden af de glædelige ting er, at de helt unge er kommet i arbejde. Det synes jeg også vi fik glimrende illustreret i TV-Avisen, jeg tror, det var mandag aften. De unge fra 16 til 19 år har ikke beskæftigelsesproblemer, men der er en ældre gruppe, nemlig dem, der var taberne i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne, og som fortsat har været taberne. Her er det en udfordring at hjælpe dem, som man kan kalde »de ældre unge«, ind i en uddannelse, der fører dem ind i job. I denne forbindelse har både ministeren og også tidligere ordførere, bl.a. hr. Estrup fra Det Radikale Venstre, givet udtryk for forskellige tanker, som jeg er helt enig i, for det at få disse ældre unge ind i permanente job er en af de store udfordringer, vi nu står over for.

Jeg sagde, at det er den generelle økonomiske politik, som har været afgørende, men det er ikke en modsætning til samtidig at gå ind for nogle særforanstaltninger over for kvinder, over for indvandrere og over for ældre unge, hvor nøgleordet igen er uddannelse, men tilpasset deres situation, så de ikke bliver taberne.

Der er ét afsnit i redegørelsen, som jeg har læst med særlig interesse, og det er afsnittet om familien og arbejdslivet. Jeg tror, vi står over for en vældig opgave, der går ud på at skabe sådanne job og et så fleksibelt arbejdsmarked, at det bliver muligt både at være tilknyttet arbejdsmarkedet og samtidig have tid til hjem, ægtefælle og børn – vel at mærke sådan, at begge ægtefæller får mulighed for tilknytning til arbejdsmarkedet, men sådan at børnene ikke bliver taberne.

Jeg har med interesse læst Erik Jørgen Hansens for nylig offentliggjorte undersøgelse af levevilkårene i Danmark, hvori han konstaterer mange spændende ting. Det, jeg skal trække frem her, er, at unge familier generelt mangler tid både til samvær med deres børn og til at leve med i nærmiljøet og de kulturaktiviteter og aktiviteter i bred forstand, som findes dér.

I den forbindelse mener jeg, at muligheden for nedsat arbejdstid eller arbejde på

deltid – man kan bruge den formulering, man vil – samt fleksibel arbejdstid er væsentlige nøgleord. Men det må ikke udformes sådan, at de, der vælger nedsat arbejdstid, bliver en marginal arbejdskraft. Det er væsentligt, at de får samme sikkerhed i ansættelsen som andre og mulighed for anciennitetsstigninger og kvalificerede job. Her må megen nytænkning til.

Det er også vigtigt, at vi giver personer med lav indkomst økonomisk mulighed for at udnytte den nedsatte arbejdstid, og i den forbindelse vil jeg foreslå, at man giver ekstraordinære børnetilskud til familier med lav husstandsindtægt, så de får økonomisk mulighed for at tage en formiddag eller eftermiddag fri, hvordan familien nu kan få det lagt til rette. Her er sammenhængen mellem familien og arbejdslivet af afgørende betydning, og derfor må arbejdsmarkedets parter vise nytænkning på dette område, så man ikke blot fortsætter med stive rammer, men virkelig er med til at skabe job, som er designet til det familiemønster, vi har, men vel at mærke designet sådan, at familien ikke lider skade.

I denne sammenhæng tror jeg som sagt, at det rigtige instrument er stadig stigende børnetilskud, således at vi med andre ord fortsætter den linje, der er lagt i skattereformen, hvorefter der sker en overførsel af penge fra familier uden børn til børnefamilierne. På den måde tror jeg vi kan løse det vigtige problem, som er nævnt først i redegørelsen, nemlig forholdet mellem familien og arbejdslivet – et problem, som jeg tror er overordentlig vigtigt, når vi drøfter arbejdsmarkedspolitik.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Man bliver næsten rørt til tårer, når Kristeligt Folkeparti tager familien op på denne måde og fortæller, hvad der er hensigten med det. Jeg troede ellers, denne debat skulle bruges til at uddybe de tanker, Radioavisen i lørdags citerede hr. Kofod-Svendsen for i en pressemeddelelse, der er udsendt.

Den vedrørte det problem, at 70 pct.-satsen, langtidsledige blev ramt af, skulle vurderes ud fra familieindkomsten. Jeg havde ventet, at vi havde fået uddybet det i dag med den samme følelse for familien, med den